

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uzasadniania wyraźnych twierdzeń dotyczących ekologiczności i informowania o nich” (dyrektywa w sprawie twierdzeń dotyczących ekologiczności)

[COM(2023) 166 final – 2023/0085 (COD)]

(2023/C 293/13)

Sprawozdawca: **Angelo PAGLIARA**

Wniosek o konsultację	Parlament Europejski, 1.6.2023 Rada, 2.6.2023
Podstawa prawna	Art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji
Data przyjęcia przez sekcję	2.6.2023
Data przyjęcia na sesji plenarnej	14.6.2023
Sesja plenarna nr	579
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	205/2/3

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) jest głęboko przekonany, że zrównoważony rozwój stanowi jeden z filarów przyszłego rozwoju Unii Europejskiej i że nowy wniosek jest okazją do wzmocnienia aktywnej roli organów publicznych i społeczeństwa w szybkim przejściu na gospodarkę o obiegu zamkniętym i w rozwijaniu kultury obiegu zamkniętego⁽¹⁾.

1.2. EKES zachęca Komisję, aby w dalszym ciągu systematycznie angażowała w ten proces partnerów społecznych i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza organizacje konsumenckie, aby chronić konsumentów i przedsiębiorstwa przed pseudoekologicznym marketingiem.

1.3. EKES wzywa Komisję do zadbania o to, by wymogi określone w dyrektywie w sprawie twierdzeń dotyczących ekologiczności stały się modelem minimalnego poziomu ochrony przed pseudoekologicznym marketingiem, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w przepisach sektorowych wyłączonych z zakresu stosowania tej dyrektywy w odniesieniu do niektórych dobrowolnych twierdzeń i etykietowania. Prawodawstwo sektorowe nie powinno stać się sposobem na odstępianie od przepisów dyrektywy w sprawie twierdzeń dotyczących ekologiczności, wprowadzenie luk prawnych lub ograniczenie ochrony konsumentów.

1.4. EKES zwraca uwagę na rosnące zaniepokojenie mnożeniem się twierdzeń dotyczących ekologiczności opartych na odszkodowaniach, których podstawą są jednostki kompensacji, i wzywa Komisję do wprowadzenia wyraźnego zakazu takich twierdzeń.

1.5. EKES z zadowoleniem przyjmuje zapowiadany zamiar zwiększenia pewności prawa w odniesieniu do twierdzeń dotyczących ekologiczności i wzywa Komisję do zapewnienia odpowiednich warunków dla wzmocnienia konkurencyjności jednolitego rynku, zwłaszcza poprzez wprowadzenie wspólnych metod uzasadniania różnych rodzajów twierdzeń.

1.6. EKES przyjmuje do wiadomości opcję opt-in dla mikroprzedsiębiorstw i zwraca się do Komisji o wprowadzenie wszelkich środków niezbędnych do włączenia ich do kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie. Ponadto pozytywnie ocenia zwrócenie uwagi na egzekwowanie przepisów rynkowych i podkreśla potrzebę zapewnienia pełnego egzekwowania dyrektywy.

1.7. EKES zwraca uwagę na rosnącą świadomość kwestii środowiskowych i zachęca Komisję do opracowania konkretnych narzędzi wspierających te podmioty gospodarcze, które zamierzają poprawić zrównoważenie środowiskowe i społeczne swoich metod produkcji i produktów.

⁽¹⁾ Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów »Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy«” COM(2020) 98 final) (Dz.U. C 364 z 28.10.2020, s. 94), oraz Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Konsumenci w gospodarce o obiegu zamkniętym” (Dz.U. C 353 z 18.10.2019, s. 11).

2. Streszczenie dokumentu Komisji

2.1. Wniosek dotyczący dyrektywy ma na celu uzupełnienie ram regulacyjnych wspierających zrównoważoną konsumpcję poprzez uwzględnienie szczególnych aspektów i wymogów związanych z wyraźnymi twierdzeniami dotyczącymi ekologiczności w odniesieniu do ich uzasadniania, przekazywania i weryfikacji.

2.2. Wniosek był jedną z inicjatyw wymienionych przez Komisję w celu wdrożenia Europejskiego Zielonego Ładu. Uzupełnia on ramy regulacyjne dotyczące twierdzeń dotyczących ekologiczności, zapewniając w ten sposób nabywcom dostęp do wiarygodnych, porównywalnych i weryfikowalnych informacji, tak aby mogli podejmować decyzje o bardziej zrównoważonym charakterze⁽²⁾. Potrzeba rozwiązania problemu pseudoekologicznego marketingu znajduje również odzwierciedlenie zarówno w nowym planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym⁽³⁾, jak i w nowym programie na rzecz konsumentów⁽⁴⁾.

2.3. Wniosek stanowi uzupełnienie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej⁽⁵⁾, zmieniającej dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁶⁾. Wspólnie ustanawiają one jasny system twierdzeń dotyczących ekologiczności, w tym etykiet środowiskowych.

2.4. Wniosek zawiera minimalne zestawy kryteriów związanych z uzasadnianiem i przekazywaniem twierdzeń dotyczących ekologiczności; nowe przepisy dotyczące etykiet ekologicznych i systemów etykietowania; wprowadzenie weryfikacji *ex ante* twierdzeń dotyczących ekologiczności i systemów etykietowania; środki egzekwowania takie jak regularne kontrole zgodności i sankcje.

2.5. Dyrektywa nie zawiera jednak zharmonizowanych metod. Wprowadza się w niej możliwość przyjmowania aktów delegowanych lub zmian w późniejszym terminie w celu określenia dalszych wymogów dotyczących konkretnych kwestii, takich jak: twierdzenia dotyczące klimatu, trwałość, możliwość ponownego wykorzystania, możliwość naprawy i recyklingu, zawartość materiałów z recyklingu, wykorzystanie materiałów naturalnych, w tym włókien, efektywność środowiskowa i zrównoważony rozwój, elementy pochodzenia biologicznego, biodegradowalność, różnorodność biologiczna, zapobieganie powstawaniu odpadów i ich ograniczanie.

3. Uwagi ogólne

3.1. EKES wzywa Komisję Europejską do opracowania konkretnych instrumentów promujących kulturę gospodarki o obiegu zamkniętym, a w szczególności do tworzenia kampanii informacyjnych w celu upowszechniania kultury obiegu zamkniętego, zwłaszcza wśród młodszego pokolenia. Zachęca również Komisję do gromadzenia dobrych praktyk w tej dziedzinie, opracowanych przez państwa członkowskie w trakcie podejmowanych działań, oraz do rozważenia ich rozpowszechniania.

3.2. Ogół społeczeństwa, a zwłaszcza młodsze pokolenie, zwraca dziś większą uwagę na kwestie środowiskowe⁽⁷⁾⁽⁸⁾, co prowadzi do sytuacji, w której marketing ekologiczny staje się przewagą konkurencyjną.

3.3. Oczekiwania konsumentów i zainteresowanych stron dotyczące zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska rosną, ale nie ma dużego zaufania do twierdzeń dotyczących ekologiczności⁽⁹⁾. Obok problemu związanego z zaufaniem istnieją powszechne nieporozumienia co do tego, co oznaczają te twierdzenia. Ustalenie to znalazło odzwierciedlenie

⁽²⁾ COM(2019) 640 final, 11 grudnia 2019 r.

⁽³⁾ COM(2020) 98 final, 11 marca 2020 r.

⁽⁴⁾ COM(2020) 696 final, 13 listopada 2020 r.

⁽⁵⁾ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2005/29/WE i 2011/83/UE w odniesieniu do wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej poprzez lepsze informowanie i lepszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami, COM(2022) 143 final.

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22).

⁽⁷⁾ Komisja Europejska, Behavioural Study on Consumers' engagement in the circular economy, 2018, s. 10.

⁽⁸⁾ The Economist Intelligence Unit Limited, An Eco-wakening: Measuring global awareness, engagement and action for nature, 2021 (WWF).

⁽⁹⁾ Twierdzenia dotyczące ekologiczności produktów nieżywnościowych, badanie zleczone przez DG JUST (2014), https://commission.europa.eu/publications/environmental-claims-non-food-products_en.

w wielu badaniach przeprowadzonych nie tylko przez Komisję Europejską, ale również przez agencje krajowe, zwłaszcza w odniesieniu do twierdzeń dotyczących klimatu⁽¹⁰⁾. Umożliwienie dziś konsumentom podejmowania świadomych decyzji o zakupie w oparciu o wiarygodne informacje ma zatem ogromne znaczenie.

3.4. W ocenie skutków zidentyfikowano szereg problemów, które budzą coraz większe obawy konsumentów: wprowadzające w błąd praktyki handlowe związane ze zrównoważonym charakterem produktów; niejasne lub słabo uzasadnione twierdzenia dotyczące ekologiczności; oznakowania zgodności z zasadami zrównoważonego rozwoju, które nie zawsze są przejrzyste lub wiarygodne. W świetle wyników oceny skutków EKES popiera inicjatywę Komisji i uważa, że konieczne są zdecydowane działania w tej dziedzinie.

3.5. EKES uważa, że konsumenci, jeżeli są lepiej poinformowani, mogą odgrywać aktywną i kluczową rolę w transformacji ekologicznej, przyczyniając się do osiągnięcia celów Zielonego Ładu. Kluczowe znaczenie ma zapewnienie, aby zrównoważony rozwój odgrywał większą rolę w procesach decyzyjnych konsumentów, zarówno w momencie dokonywania zakupu, jak i później (wybranie w razie potrzeby naprawy, jeżeli jest dostępna, a nie zakup nowego towaru). Będzie to uzupełnieniem nowych wymogów w odniesieniu do informacji środowiskowych dotyczących produktów, wynikających z inicjatyw takich jak rozporządzenie w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów. Zapewni wspólne zasady dotyczące oznakowania wykraczające poza obowiązujące przepisy, takie jak rozporządzenie w sprawie oznakowania ekologicznego, system ekozarządzania i audytu (EMAS) oraz rozporządzenia w sprawie oznakowania „rolnictwo ekologiczne”, etykietowania energetycznego i oznakowania CE.

3.6. Artykuł 1 wniosku wyłącza wiele przepisów sektorowych z zakresu stosowania dyrektywy, jeżeli odnośne przepisy zawierają własne wymogi dotyczące twierdzeń i systemów etykietowania. EKES sugeruje, by w przepisach sektorowych odzwierciedlić co najmniej taki sam poziom ochrony przed pseudoekologicznym marketingiem. Powinno to obejmować przynajmniej równoważny poziom uzasadnienia, informowania (dokumenty potwierdzające) i weryfikacji (przez stronę trzecią). Ponadto należałoby jasno wskazać, że wyłączone są jedynie twierdzenia objęte zakresem tych przepisów, nie zaś wszelkie twierdzenia dotyczące produktów, do których odnosi się ustawodawstwo sektorowe. Jeżeli pewne twierdzenia nie wiążą się ze szczególnymi wymogami, powinny wchodzić w zakres dyrektywy w sprawie twierdzeń dotyczących ekologiczności. Na przykład w art. 1 wyłączono przepisy dotyczące opakowań i odpadów opakowaniowych, a te przepisy obejmują tylko twierdzenia dotyczące zdolności do recyklingu oraz zawartości materiałów z recyklingu. Powinno to oznaczać, że inne twierdzenia (takie jak dotyczące wpływu cyklu życia niektórych opakowań) powinny wchodzić w zakres dyrektywy w sprawie twierdzeń dotyczących ekologiczności.

3.7. EKES odnotowuje rosnące zaniepokojenie mnożeniem się twierdzeń dotyczących ekologiczności opartych na odszkodowaniach, których podstawą są jednostki kompensacji („neutralny dla klimatu”, „kompensacja plastiku” itp.), które zostały uznane przez szereg organów konsumenckich – oraz w kilku postępowaniach sądowych – za niepoprawne z naukowego punktu widzenia i zawsze wprowadzające konsumentów w błąd. W związku z tym wzywa Komisję do pełnego uwzględnienia wyciągniętych wniosków i wprowadzenia wyraźnego zakazu twierdzeń opartych na kompensacji. Należy ponadto wprowadzić wymogi dotyczące sposobu, w jaki przedsiębiorstwa informują o swoich wkładach w projekty dotyczące zrównoważonego rozwoju zamiast domagać się kompensacji. W szczególności dyrektywa w sprawie twierdzeń dotyczących ekologiczności musi być w pełni dostosowana do dyrektywy w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej.

3.8. EKES przyjmuje do wiadomości decyzję o wyłączeniu mikroprzedsiębiorstw z niektórych przepisów prawodawstwa ze względu na to, że procedury wymagają, aby przedsiębiorstwa przedstawiające twierdzenia zainwestowały czas i zasoby w gromadzenie niezbędnych informacji i w proces weryfikacji. Odnotowuje opcję „opt-in” dla mikroprzedsiębiorstw, która umożliwi im czerpanie korzyści wynikających ze świadectw zgodności, jeżeli zdecydują się na zainwestowanie środków w ramach procedury weryfikacji. EKES odnotowuje również przepisy dotyczące ogólnego wspierania MŚP przy stosowaniu wymogów wynikających z prawodawstwa. Uznaje jednak, że należy zadbać o to, by żadne przedsiębiorstwo nie czuło się uprawnione do wprowadzania konsumentów w błąd. W pełni popiera fakt, że element „opt-in” w dyrektywie w sprawie twierdzeń dotyczące ekologiczności nie oznacza „opt-in” do dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych. Komisja powinna wprowadzić szczegółowe wymogi w celu zapewnienia odpowiedniego włączenia mikroprzedsiębiorstw do kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie, ponieważ nie są one de facto wyłączone z szerszego prawodawstwa dotyczącego nieuczciwych praktyk handlowych.

⁽¹⁰⁾ Authority for Consumers & Markets, ACM consumers find claims regarding carbon offset unclear (dostęp w styczniu 2023 r.), <https://www.acm.nl/en/publications/acm-consumers-find-claims-regarding-carbon-offset-unclear>. Verbraucherzentrale (wrzesień 2022 r.) Klimaneutrale Produkte: 89 Prozent für klare Regeln und geprüftes Siegel [Neutralne dla klimatu produkty: 89 % respondentów za jasnymi przepisami i sprawdzonymi certyfikatami], <https://www.verbraucherzentrale.nrw/presse-meldungen/presse-nrw/klimaneutrale-produkte-89-prozent-fuer-klare-regeln-und-geprueftes-siegel-77472>. ASA (październik 2022 r.), New Research into understanding of environmental claims, <https://www.asa.org.uk/news/new-research-into-understanding-of-environmental-claims.html>. Kantar Public, CO₂ Offset claims – badanie konsumentów, 2022 r., <https://www.acm.nl/system/files/documents/acm-publishes-behavioral-research-into-co2-compensation-when-purchasing-airline-tickets.pdf>.

3.9. EKES zachęca Komisję do rozpoczęcia prac nad przyjęciem wspólnych zasad uzasadniania twierdzeń, jak zaproponowano w art. 3, który umożliwia Komisji opracowanie i przyjęcie wspólnych metod uzasadniania konkretnych twierdzeń w oparciu o wyniki regularnego monitorowania. Sądzi, że Komisja powinna już sporządzić priorytetowy wykaz twierdzeń, w odniesieniu do których potrzebne są wspólne zasady, w oparciu o obecnie dostępne informacje, oraz rozpocząć opracowywanie wspólnych metodologii wykraczających poza ocenę cyklu życia. Jest to potrzebne do zapewnienia zharmonizowanego wdrożenia w całej Europie, z jasnymi zasadami dla weryfikatorów dotyczącymi sposobu oceny dokumentacji potwierdzającej dostarczonej przez przedsiębiorstwa. Pozwoliłoby to uniknąć ryzyka, że przedsiębiorstwa zdecydowały się na weryfikację swoich twierdzeń w krajach, w których mają większe szanse na uzyskanie certyfikacji. Zapewniłoby to również przedsiębiorstwom jasność prawa i pozwoliło uniknąć asymetrii między, z jednej strony, przedsiębiorstwami, które są w stanie opracować metody wewnętrzne lub uzyskać dostęp do usług zewnętrznych, aby dostosować metody do swoich strategii marketingowych, a z drugiej przedsiębiorstwami, które nie dysponują ku temu odpowiednimi zasobami.

3.10. EKES odnotowuje decyzję Komisji o niewprowadzaniu metod oznaczania śladu środowiskowego produktów i organizacji jako wymogów dotyczących uzasadniania twierdzeń. Zachęca jednak do jak najlepszego wykorzystania tych metod – w stosownych przypadkach – przy określaniu wspólnych metod uzasadniania. W odniesieniu do art. 3 ust. 1 lit. c) dotyczącego wymogu wykazania, że dane elementy twierdzeń są istotne z punktu widzenia cyklu życia, EKES wzywa Komisję do doprecyzowania, w jaki sposób należy to oceniać.

3.11. EKES zdecydowanie zaleca, by Komisja doprecyzowała wymogi odnoszące się do twierdzeń dotyczących przyszłej efektywności środowiskowej produktu lub przedsiębiorcy, określone w art. 5 ust. 4. Przede wszystkim wymogi powinny być w pełni dostosowane do przepisów dyrektywy w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej. Po drugie, w wymogach należy określić, że takie twierdzenia będą akceptowane tylko wtedy, gdy nie są oparte wyłącznie na kompensacji i gdy zostaną poparte jasnymi, zrozumiałymi informacjami uzupełniającymi dostarczonymi przez przedsiębiorcę, określającymi jasne, obiektywne, oparte na podstawach naukowych i weryfikowalne zobowiązania i cele, a także planem wdrażania na poziomie przedsiębiorcy obejmującym środki wykonawcze oraz konkretne, weryfikowalne cele pośrednie, które nie opierają się na kompensacji i są spójne z realizacją długoterminowego zobowiązania. Plan wdrażania powinien dysponować odpowiednim budżetem i opierać się wyłącznie na istniejących technologiach opłacalnych z ekonomicznego i technicznego punktu widzenia. Plan oraz osiągnięte postępy muszą zostać podane do wiadomości publicznej i włączone do twierdzenia jako informacje uzupełniające. Należy także składać regularne sprawozdania na ten temat. Oprócz procesu certyfikacji określonego w art. 10 twierdzenia dotyczące przyszłej efektywności środowiskowej powinny również podlegać niezależnemu monitorowaniu w celu weryfikacji twierdzeń i śledzenia postępów przedsiębiorców w realizacji zobowiązań i celów. Twierdzenia dotyczące przyszłej efektywności środowiskowej powinny być dozwolone wyłącznie na poziomie przedsiębiorcy, a nie na poziomie produktu, w przeciwnym razie twierdzenia dotyczące ekologiczności mogłyby wprowadzać konsumentów w błąd.

3.12. EKES z zadowoleniem przyjmuje zawarty w art. 7 zakaz ratingów i punktowych ocen opartych na zagregowanym wskaźniku wpływu na środowisko, chyba że zostaną one wprowadzone do prawodawstwa UE. Chociaż związana z nimi jasna komunikacja jest atrakcyjna dla konsumentów, brak jasności co do metod leżących u podstaw punktowych ocen oraz ich rosnąca liczba prowadzą do nieporozumień. EKES zachęca Komisję do sprecyzowania zakresu tego zakazu, a zwłaszcza tego, co uznaje się za „wpływ na środowisko”. Na przykład przyjmuje się, że zakres nie obejmuje punktowej oceny możliwości naprawy. Należy to doprecyzować, aby zapewnić pewność prawa.

3.13. EKES z zadowoleniem przyjmuje zaproponowane w art. 8 środki mające na celu położenie kresu mnożeniu się twierdzeń i etykiet. Zapewni to konsumentom większą jasność i zagwarantuje przekazywanie jedynie cennych i wiarygodnych informacji.

3.14. EKES z zadowoleniem przyjmuje znaczenie, jakie przywiązuje się do egzekwowania przepisów. Chociaż szczegółowe wymogi dotyczące uzasadniania twierdzeń stanowią wyraźny krok naprzód, jednym z głównych utrzymujących się problemów, z którymi borykają się konsumenci, jest brak egzekwowania przepisów, co powinno być czymś oczywistym. System weryfikacji może zmniejszyć liczbę fałszywych twierdzeń na rynku, ale będzie to skuteczne tylko wtedy, gdy organom nadzoru rynku zostaną przydzielone wystarczające zasoby. EKES wzywa Komisję do zbadania wszystkich możliwych kanałów wspierania organów krajowych oraz do zachęcania państw członkowskich do zapewnienia niezbędnych zasobów na potrzeby monitorowania. Z zadowoleniem przyjmuje obowiązek składania sprawozdań z działań w zakresie egzekwowania prawa.

3.15. EKES z zadowoleniem przyjmuje również przepisy art. 16 dotyczące dostępu konsumentów i organizacji społeczeństwa obywatelskiego do wymiaru sprawiedliwości. Zapewnienie organizacjom konsumenckim możliwości podejmowania działań prawnych przeciwko wprowadzającym w błąd i nieuzasadnionym twierdzeniom w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów jest skutecznym sposobem wspierania egzekwowania prawa.

3.16. EKES z zadowoleniem przyjmuje przepisy art. 17 określające sankcje, które powinny wprowadzić państwa członkowskie. Komisja powinna rozważyć niektóre dobre praktyki w tej dziedzinie.

3.17. EKES zachęca Komisję do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków – w tym zaangażowania partnerów społecznych – w celu ochrony konsumentów i przedsiębiorstw przed pseudoekologicznym marketingiem. W szczególności proponuje wprowadzenie regularnych kontroli krzyżowych między organami krajowymi z jednej strony a partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim na szczeblu krajowym z drugiej strony. Jeśli chodzi o środki na szczeblu europejskim, EKES z zadowoleniem przyjmuje procedurę komitetową przewidzianą w art. 19 i domaga się, aby mógł uczestniczyć w pracach komitetu jako europejski przedstawiciel społeczeństwa obywatelskiego. Oprócz tej procedury komitetowej istnieje potrzeba odpowiedniego zaangażowania zainteresowanych stron, zwłaszcza w dyskusje na temat wspólnych metod uzasadniania. EKES proponuje zaangażowanie forów partycypacyjnych, takich jak Forum Konsultacyjne ds. Ekoprojektu i Komitet Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego, lub utworzenie nowego okrągłego stołu poświęconego tym przepisom.

Bruksela, dnia 14 czerwca 2023 r.

Oliver RÖPKE
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
